20/05/2026

20 Μαΐου: Εορτάζει η Αγία Λυδία η Φιλιππησία

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, Τετάρτη 20 Μαϊου 2026, η Εκκλησία εορτάζει την απόδοση του Πάσχα. Συμπληρώνεται ο κύκλος των ημερών και γίνεται η απόδοση-ολοκλήρωση του Πάσχα. Επίσης, τιμά τη μνήμη του Μάρτυρος Θαλλελαίου, της Αγίας Λυδίας της Φιλιππησίας ενώ, εορτάζουμε την ανακομιδή των ιερών λειψάνων του Αγίου Νικολάου, αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, ο οποίος έλαβε μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο.

«Διαβάς εις Μακεδονίαν βοήθησαν ημίν» (Πράξ. 16,9), είναι η έκκληση του Μακεδόνα που βλέπει σε όραμα ο Απόστολος Παύλος ενώ βρίσκεται στην Τρωάδα. Τη φωνή αυτή τη θεωρεί ως φωνή Θεού και χωρίς αναβολή αποφασίζει να διαπεραιωθεί στο εκλεκτότερο τμήμα της Ευρώπης, τη Μακεδονία. Μαζί του παίρνει και τους εκλεκτούς του συνεργάτες, Τιμόθεο, Σίλα και Λουκά.

Αποβιβάζονται στη Νεάπολη, σημερινή **Καβάλα**, κι από κει αναχωρούν για τους Φιλίππους. Έξω από την πόλη των Φιλίππων και κοντά στις όχθες του Ζυγάκτου ποταμού είναι ο τόπος προσευχής των Ιουδαίων. Στις συγκεντρωμένες εκεί γυναίκες ο **Απόστολος Παύλος** κηρύττει, για πρώτη φορά στην Ευρώπη, το λόγο του Θεού.

Οι θεοφοβούμενες γυναίκες ακούν με προσοχή και ευλάβεια τα λόγια του **άγνωστου Ιουδαίου**. Αλλά εκείνη που περισσότερο απ' όλες ενθουσιάζεται είναι η **Λυδία**, η προσήλυτος πορφυρόπωλις από τα Θυάτειρα. Μέσα της γίνεται ένας σεισμός. Η καρδιά της **Λυδίας** ήταν πάντα ανήσυχη. Δεν μπορούσε να λατρεύει θεούς και θεές που οργίαζαν μεταξύ τους. Έτσι οδηγήθηκε στον κήπο προσευχής των Ιουδαίων. Γνώρισε το νόμο του Ισραήλ κι άναψε μέσα της ή δίψα για την αναζήτηση του Μεσσία. Και τώρα ακούει για πρώτη φορά τον Απόστολο Παύλο να μιλάει για το Λυτρωτή του κόσμου. Η **Λυδία** αποδέχεται χωρίς καμιά αντίρρηση τη νέα διδασκαλία. Πιστεύει στο Χριστό και δηλώνει κατηγορηματικά πως και αυτή θέλει να γίνει Χριστιανή. Και ο **Απόστολος Παύλος** ολοκληρώνει το έργο του. Στα γάργαρα νερά του ποταμού Ζυγάκτου βαπτίζει τη Λυδία.

Η πρώτη χριστιανή της Μακεδονίας πολιτογραφείται στη βασιλεία των Ουρανών. Τώρα είναι το πρώτο μέλος της πρώτης **Εκκλησίας της Ελλάδος**. Η καρδιά της πλημμυρίζει από αισθήματα ευγνωμοσύνης προς αυτούς πού άνοιξαν τα μάτια της ψυχής της και ζήτα να τους φιλοξενήσει στο σπίτι της. *«Και τις γυνή ονόματι **Λυδία**, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβόμενη τον Θεόν, ήκουεν, ης ο Κύριος διήνοιξε την καρδίαν προσέχειν τοις λαλουμένοις υπό του Παύλου, ως δε έβαπτίσθη και ο οίκος αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα• ει κεκρίκατέ με πιστήν τω Κυρίω είναι, εισελθόντες εις τον οίκον μου μείνατε• και παρεβιάσατο ημάς».* (Πράξ. 16,14-15).